ଆର୍. ଏସ୍. ମିତ୍ତଲ୍

ବନାମ

ଭାରତ ସଂଘ

ମାର୍ଚ୍ଚ 27,1995

[କୁଲଦିପ ସିଂହ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସେବା ଆଇନ :

ଆୟକର ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସଦସ୍ୟ (ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ) ନିୟମାବଳୀ, 1963: ନିୟମ 4 ।

ଆୟକର ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ - ନ୍ୟାୟିକ ସଦସ୍ୟ - ଚୟନ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଚୟନ ସୁପାରିଶ - ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ - ନିର୍ଣ୍ଣିତ - ସରକାର ତ୍ୱରିତ ଏବଂ ତୁରନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ - ନିର୍ଣ୍ଣିତ - ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିର କୌଣସି ନିହିତ ଅଧିକାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସରକାର ନିଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ପାଇଁ କରିପାରିବେ।

ଆୟକର ଆପିଲେଟ୍ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସଦସ୍ୟ (ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ) ନିୟମ, 1963 ର ନିୟମ 4 ର ଉପ-ନିୟମ (1) ଏବଂ (2) ଅନୁଯାୟୀ ଗଠିତ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଏକ ଚୟନ ପରିଷଦ, ଆୟକର ଆପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ନ୍ୟାୟିକ ସଦସ୍ୟ ପଦବୀ ପାଇଁ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ୟାନେଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଆପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଥ ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । 1988 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 25ରେ, ଚୟନ ପରିଷଦ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ବିଚାର ପାଇଁ ଏହାର ସୁପାରିଶ ପଠାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରି 1990 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 22ରେ ଏକ ନୂତନ ବିଜ୍ଞାପନ/ଜାରି କରାଯାଇଥିବାରୁ କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି 1988 ପ୍ୟାନେଲ୍ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ୟାନେଲର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତିର କୌଣସି

ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ; ଚୟନ ପରିଷଦର ସୁପାରିଶ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହୋଇନଥିବା କାରଣରୁ ଏହା ଏକ ପରମାଦେଶ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଏହି ଅଦାଲତରେ ଏକ ଅପିଲ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଉତ୍ତର-ସତ୍ୟପାଠରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଦୁଇଟି ଖାଲି ପଦବୀ ଯଥାକ୍ରମେ 1988 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 14 ଏବଂ 1989 ମସିହା ଜୁନ୍ 5 ରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ତାହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କିଛି ନଥିଲା । ତେବେ, 1989 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 28ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆଧାରରେ, କ୍ରମ ସଂଖ୍ୟା 1 ରେ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରସ୍ତାବ ପଠାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ । ଏହା ପରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । କ୍ରମ ସଂଖ୍ୟା 2 ରେ ଥିବା ପ୍ରାର୍ଥୀ ମଧ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ପରେ ତାଙ୍କ ଅପିଲ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା 1 ଚୟନ ପ୍ୟାନେଲରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସେହି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବାର କୌଣସି ନିହିତ ଅଧିକାର ନାହିଁ ଯାହା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯିବାର ଅଧିକାର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏଥି ସହିତ, ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ମନୋନୀତ ପ୍ୟାନେଲକୁ ଅଣଦେଖା କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ନିଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ମନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚୟନ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଏକ ଖାଲି ପଦବୀ ଥାଏ ଯାହା ତାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ, ତେବେ, ସାଧାରଣତଃ, ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । ଚୟନ ପ୍ୟାନେଲରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ମନା କରିବାର ଏକ ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ।

2. ସାନି ମାମଲାରେ, ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ କେବଳ ନିଷ୍କ୍ରିୟତା ରହିଛି । ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି କାହିଁକି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଏକ ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ବିଷୟରେ ନ କହିବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଖାଲି ପଦବୀ ଉପଲବ୍ଧ ହେବାର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ମାମଲାରେ କେନ୍ଦ୍ର

ସରକାରଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ତେବେ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅପିଲକାରୀ ସପକ୍ଷରେ ଏହି ସମୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବା ଉଚିତ ହେବ ନାହିଁ।

3. ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଏକ ଚୟନ ପରିଷଦର କୌଣସି ସୁପାରିଶକୁ ତୁରନ୍ତ ଏବଂ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଥରେ ଏପରି ଚୟନ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଏକ ସୁପାରିଶ ହେବା ପରେ, ସୁପାରିଶ ଏବଂ କ୍ୟାବିନେଟ ନିଯୁକ୍ତି କମିଟି (ACC) ଦ୍ୱାରା ବିଚାର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ପ୍ରଶାସନିକ ବିଭାଗର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ/ସଚିବ ଏକ ଆଇନଗତ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଚୟନ ପରିଷଦର ସୁପାରିଶକୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରିବା ଏବଂ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ACC ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବଦ୍ଧ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଚୟନ ପରିଷଦର ସୁପାରିଶ, ସୁପାରିଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ACC ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 5155/1993 ।

O.A. ସଂଖ୍ୟା 180/1991ରେ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର 11.10.91 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 5155/93 ରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ପି. ପି. ରାଓ, ଏମ୍. ପି. ଝା ଏବଂ ଅନୀଲ କେ. ଚୋପ୍ରା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 5156/93 ରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ରନ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏନ୍. ଏନ୍. ଗୋସ୍ୱାମୀ, ଶ୍ରୀ ହେମନ୍ତ ଶର୍ମା ଏବଂ ସି. ଭି. ଏସ୍. ରାଓ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି କୁଲଦିପ ସିଂ, ଏହି ଆବେଦନଟି ନ୍ୟାୟିକ ସଦସ୍ୟ, ଆୟକର ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଚୟନ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଏକ ଚୟନ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଛି । ଆୟକର ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସଦସ୍ୟ (ନିଯୁକ୍ତି ଏବଂ ସେବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ) ନିୟମ, 1963

('ନିୟମ') ର ନିୟମ 4 ର ଉପ-ନିୟମ (1) ଏବଂ (2) ଅନୁଯାୟୀ ଚୟନ ପରିଷଦ ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ଚୟନ ପରିଷଦ ମନୋନୀତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ଏକ ପ୍ୟାନେଲ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ନାମ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ନିୟମର ନିୟମ 4 ର ଉପ-ନିୟମ (3) ଏବଂ (4) ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର ପାଇଁ 1988 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 25ରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଏହାର ସୁପାରିଶ ପଠାଇଥିଲା । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କୌଣସି ନିଯୁକ୍ତି ଦେଇନଥିଲେ ଏବଂ 1990 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 22 ରେ ସେହି ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରି ନୂତନ ବିଜ୍ଞାପନ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ମୂଳ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି 1988 ରେ ଚୟନ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚୟନ ପ୍ୟାନେଲ ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟିକ ସଦସ୍ୟ, ଆୟକର ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ 1991 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 11 ରେ ଏହାର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲା । ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

ଅପିଲକାରୀ ଜଣେ ଓକିଲ ଯିଏ 1971 ମସିହାରେ ଦିଲ୍ଲୀର ଓକିଲମଣ୍ଡଳୀରେ ନିଜକୁ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲେ । ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1987 ରେ, ଆଇନ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ନ୍ୟାୟିକ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ତିନୋଟି ପଦବୀ, ଆୟକର ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରି ଏକ ବିଜ୍ଞାପନ ଜାରି କରିଥିଲା । ଗୋଟିଏ ପଦବୀ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ଥିଲା ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୁଇଟି ପଦବୀ ସାଧାରଣ ବର୍ଗରୁ ପୂରଣ ହେବାର ଥିଲା । ବିଜ୍ଞାପନରେ ଆହୁରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ତିନୋଟି ପଦବୀ ଅସ୍ଥାୟୀ ପ୍ରକୃତିର ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଜାରି ରହିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି ଏବଂ ଖାଲିଥିବା ପଦବୀ ସଂଖ୍ୟା କେବଳ ଆନୁମାନିକ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମ୍ଭାବନାଯୁକ୍ତ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବଂ ଏହି ଅଦାଲତରେ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ ସେହି ତିନୋଟି ପଦବୀ ପାଇଁ ଥିଲା ଯାହା 1988-89 ବର୍ଷରେ ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା । ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ଅପିଲକାରୀ ଗୋଟିଏ ପଦବୀ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । 1988 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 12 ତାରିଖରେ ଏହି ସାକ୍ଷାତକାର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ଚୟନ ପରିଷଦ 1988 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 25ରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ ଏହାର ସୁପାରିଶ ପଠାଇଥିଲା । ଆମକୁ ଓକିଲସଙ୍ଘରେ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଚୟନ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିବା ଚୟନ ପ୍ୟାନେଲର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମୁରଗୋଦ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନରେ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ. ପି. ବି. ସିଂହ ଚୌଧୁରୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ଚତୁର୍ଥ ସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି । ଚୟନ

ପରିଷଦ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ପାଇପାରିଲା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହିପରି ଖାଲି ପଦବୀର ପୁନଃ ବିଜ୍ଞାପନ ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛି । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ସଂରକ୍ଷିତ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ 1988 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 28 ରେ ପୁନଃ ବିଜ୍ଞାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 1990 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 25 ରେ ପୂରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଆଇନ, ନ୍ୟାୟ ଏବଂ କମ୍ପାନୀ ବ୍ୟାପାର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ, ଆଇନ ବ୍ୟାପାର ବିଭାଗ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ଉପ ସଚିବ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଏ. ରସେଲଙ୍କ ସତ୍ୟପାଠ ଜରିଆରେ ଭାରତ ସରକାର ଏହାର ପ୍ରତିଉତ୍ତର ସତ୍ୟପାଠ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ଯେ 1988-89 ବର୍ଷରେ ଟି. ଭି. ଭେଙ୍କଟପ୍ପାଙ୍କ 1988 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 21,(ST) ରେ; ଏଚ୍. ଏସ୍. ଆଲୁୱାଲିଆଙ୍କ 1988 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 27 ତାରିଖରେ; ଏବଂ ଏଫ୍. ସି. ରୁସ୍ତୋଗିଙ୍କ 1988 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 17 ତାରିଖରେ, ତାଙ୍କ ଅବସର ପରେ ପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ତିନୋଟି ପଦବୀ ଖାଲି ହେବାକୁ ଥିଲା । ଏଥିରେ ଆହୁରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ସାଧାରଣ ବର୍ଗର ଦୁଇଟି ପଦବୀ ଯାହା ଯଥାକ୍ରମେ 1988 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 27 ଏବଂ 1988 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 17ରେ ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା, ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ କାରଣ ଆୟକର ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଅବସର ବୟସକୁ ସରକାର 60 ରୁ 62 କୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ଏହିପରି, ଆଶା କରାଯାଉଥିବା ଖାଲି ପଦବୀ ବସ୍ତୁଗତ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା ।

ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିଉତ୍ତର ଶପଥ ପତ୍ରରେ ଆହୁରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଦୁଇଟି ଖାଲି ପଦବୀ ଯାହା 1988-89 ବର୍ଷରେ ଆଶା କରାଯାଇ ନଥିଲା, ତାହା ଉପଲବ୍ଧ ହେଲା, କାରଣ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନ୍ୟାୟିକ ସଦସ୍ୟ ଶ୍ରୀ କେ. ଏଲ. ଥାନିକାଚଲମଙ୍କୁ 1988 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 14ରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୁ ଉନ୍ନୀତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ନ୍ୟାୟିକ ସଦସ୍ୟ ଶ୍ରୀ ଏ. କେ. ଦାସ 1989 ମସିହା ଜୁନ୍ 5 ରୁ ତାଙ୍କ ମୂଳ ପଦବୀକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ ଯେ ଦୁଇଟି ପଦବୀ ଯଥାକ୍ରମେ 1988 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 14 ଏବଂ 1989 ମସିହା ଜୁନ୍ 5ରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ଯାହା ଚୟନ-ପ୍ୟାନେଲରେ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ୟାନେଲରେ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ତେବେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ପଦବୀ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପି. ଜେ. ମେନନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷିତ ରଖାଯିବ, ଯିଏକି ବିଦେଶରେ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତିରେ

ଥିଲେ । ସରକାରଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଯୁକ୍ତି ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ସେ ଭାରତରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କର ଅନୁପସ୍ଥିତ କର୍ମଚାରୀର ନିଯୁକ୍ତି ସଂପର୍କିତ ଅଧିକାର ଥିଲା, ଶୃଙ୍ଖଳାଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତି ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ନକରି, ଏହି ପଦବୀ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରଖାଯିବାର ଥିଲା କାରଣ ସେ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ଭାରତରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ସହ ଆମେ ସମ୍ମତ ନାହୁଁ । ନ୍ୟାୟିକ ସଦସ୍ୟ, ଆୟକର ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ପଦବୀରେ ସମସ୍ତ ନିଯୁକ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନର ଖାଲି ପଦବୀ ବିରୁଦ୍ଧରେ କରାଯାଇଥିଲା । ପି. ଜେ. ମେନନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏକ ବିଦ୍ୟମାନ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆୟକର ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବେ । ସେମାନଙ୍କ ପଦବୀ ଖାଲି ହୋଇନଥିଲେ ସେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରିନଥାନ୍ତେ । ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତ କର୍ମଚାରୀର ନିଯୁକ୍ତି ସଂପର୍କିତ ଅଧିକାର, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ତାହା କେବଳ ସେହି ପଦବୀରେ ରଖାଯାଇପାରିବ ଯାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଚୟନ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିବା ଚୟନ ପ୍ୟାନେଲରେ ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦୁଇଟି ସ୍ୱଷ୍ଟ ପଦବୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ଥିଲା ବୋଲି ମନେକଲେ ବି, ଏହାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ବ୍ୟାପକ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଥିଲା । 1988 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 14 ତାରିଖରେ ଏହି ପଦବୀ ଖାଲି ପଡ଼ିଥିଲା ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିରେ ରଖାଯାଇଥିବା ତାଲିକା ଅନୁଯାୟୀ, 1989 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 28 ତାରିଖରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । 'କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିବା "ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସରକାର କ" ଣ ବୁଝୁଛନ୍ତି ତାହା ଆମେ ବୁଝିବାରେ ବିଫଳ ହେଉଛୁ । ଚରିତ୍ର ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣା ଯାଞ୍ଚ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ଚୟନ ପରିଷଦର ସୁପାରିଶ ପାଇବା ମାତ୍ରେ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ଖାଲି ସ୍ଥାନ ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ମାତ୍ରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ତାହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଯୁକ୍ତି ତର୍କ ସମୟରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନଥିରେ ରଖାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇ ନାହିଁ । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଚୟନ ପରିଷଦର ସୁପାରିଶ 1988 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 25 ଠାରୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ନଥିରେ ଧୂଳିସାତ୍ ହେଉଥିଲା । ଆମେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ନେଉଛୁ ଏବଂ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ବିଚାରପତିଙ୍କ

ନେତୃତ୍ୱରେ ଚୟନ ପରିଷଦର କୌଣସି ସୁପାରିଶ ଉପରେ ତୁରନ୍ତ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଥରେ ଏପରି ଚୟନ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ଏକ ସୁପାରିଶ ହେବା ପରେ, ସୁପାରିଶ ଏବଂ କ୍ୟାବିନେଟ ନିଯୁକ୍ତି କମିଟି (ACC) ଦ୍ୱାରା ବିଚାର ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ପ୍ରଶାସନିକ ବିଭାଗର ମନ୍ତ୍ରୀ/ସଚିବ ଏକ ଆଇନଗତ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଚୟନ ପରିଷଦର ସୁପାରିଶକୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ଏବଂ ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ACC ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟବଦ୍ଧ । ସାନି ମାମଲାରେ ଯଦିଓ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ 1989 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 28 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଇଥିଲା, ACC ବିଷୟରେ 1989 ମସିହା ମେ 1 ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଚୟନ ପରିଷଦର ସୁପାରିଶଗୁଡିକ ସୁପାରିଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ACC ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ।

କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ନିଯୁକ୍ତିର ପ୍ରସ୍ତାବ 1990 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 30 ରେ ଶ୍ରୀ ମୁରଗଡଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ସେ 1990 ମସିହା ମେ 4 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ମାମଲା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ, ଚୟନ ପ୍ୟାନେଲରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଶ୍ରୀ ଏସ. ପି. ସିଂହ ଚୌଧୁରୀ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରୁ ସମାନ ପ୍ରତିକାର ମାଗିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ, ସେ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 5156/1993 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଏସ. ପି. ସିଂହ ଚୌଧୁରୀ ଦିଲ୍ଲୀ ନ୍ୟାୟିକ ସେବାର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମୟରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ଏବଂ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଅପିଲଟିର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ, ଆମକୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ଶ୍ରୀ ଏସ. ପି. ସିଂ ଚୌଧୁରୀ ନ୍ୟାୟିକ ସେବାରୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଅକାଳ ଅବସର ମାଗିଥିଲେ, ଯାହା ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ଅପିଲ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଥିଲେ, ଯାହା 1994 ମସିହା ନଭେମ୍ବର 15 ରେ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଆମେ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 4 କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯାହା ଏଠାରେ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ହୋଇଛି:

"4. ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଣାଳୀ:(1) ଏକ ଚୟନ ପରିଷଦ ରହିବ ଯାହା ଗଠିତ ହେବ -

(i) ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି;

(ii) ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ସଚିବ (ଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଭାଗ);

(iii) ନ୍ୟାୟାଧିକରଣର ସଭାପତି; ଏବଂ

(iv) ଏପରି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯଦି କେହି ଥାଆନ୍ତି, ଦୁଇ ଜଣରୁ ଅଧିକ ନୁହନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀ ନିଯୁକ୍ତ କରିପାରିବେ।

(2) ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତି ଚୟନ ପରିଷଦର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହେବେ।

(3) ବିଜ୍ଞାପନ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସୁପାରିଶ କ୍ରମେ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ପରେ ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରାର୍ଥୀ ତାଲିକାରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ଚୟନ ପରିଷଦ ସୁପାରିଶ କରିବ।

(4) କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଚୟନ ପରିଷଦର ସୁପାରିଶକୁ ବିଚାରକୁ ନେବା ପରେ ସଦସ୍ୟ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ମନୋନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ।

ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ବିଚାରପତି ଆଇନ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ହୋଇ ଚୟନ ପରିଷଦର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ।

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିମ୍ନଲିଖିତ କାରଣ ଆଧାରରେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି:

(a) ଏବଂ ଚୟନ ପ୍ୟାନେଲ କେବଳ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଏକ ତାଲିକା ଥିଲା ଯାହା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତିର କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ। ଚୟନ ପରିଷଦର ସୁପାରିସଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାତ୍ମକ ଥିଲା ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ପରମାଦେଶ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଜାରି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନୀୟ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ।

(b) 1982 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 8 ତାରିଖ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ୱରାଷ୍ଟ୍ର ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟର ଚିଠି, ଯାହା କମିଟିର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଶେଷ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି କରିଛି, ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ

ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ନୁହେଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ୟାନେଲର ଅବଧି 18 ମାସରୁ ଅଧିକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହିପରି ଜୁଲାଇ, 1989 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଚୟନ-ପ୍ୟାନେଲରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସେହି ପଦବୀରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବାର କୌଣସି ନିହିତ ଅଧିକାର ନାହିଁ ଯାହା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଛି । ତାଙ୍କର ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଏଥି ସହିତ, ନିଯୁକ୍ତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଚୟନ-ପ୍ୟାନେଲକୁ ଅଣଦେଖା କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ନିଯୁକ୍ତି ଦେବାକୁ ମନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଚୟନ ପରିଷଦ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ଖାଲି ସ୍ଥାନ ଅଛି ଯାହା ତାଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟତା ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିବ, ତେବେ, ସାଧାରଣତଃ, ନିଯୁକ୍ତି ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅଣଦେଖା କରିବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । ଚୟନ-ପ୍ୟାନେଲରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ମନା କରିବାର ଏକ ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସାନି ମାମଲାରେ, ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ କେବଳ ନିଷ୍କ୍ରିୟତା ରହିଛି । ପ୍ରାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନିଯୁକ୍ତି କାହିଁକି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ଏକ ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ବିଷୟରେ ନକହିବା ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଖାଲି ପଦବୀ ଉପଲବ୍ଧ ହେବାର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମୁର୍ଗୋଡଙ୍କୁ ଏବଂ ତା 'ପରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଏହି ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ଏହି ମାମଲାରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ।

ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତା ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯିବା ଆମ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ । ଯଦିଓ ଏପରି କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏକ ଚୟନ-ପ୍ୟାନେଲ ଦେଢ଼ ବର୍ଷ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ରହିବ, ଆମ ମତରେ ଉକ୍ତ ଅବଧି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଟେ, ଯାହା ଏହି ମାମଲାରେ ଆମେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଚୟନ-ପ୍ୟାନେଲ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ତାହା ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ଏହି ପ୍ରକାରର ଚୟନ-ପ୍ୟାନେଲ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ସମୟବଦ୍ଧ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପୂର୍ବରୁ ସୂଚିତ କରିଛୁ ।

ଚୟନ ପ୍ୟାନେଲର ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଶ୍ରୀ ମୁର୍ଗୋଡ ଏହି ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଏସ. ପି. ସିଂହ ଚୌଧୁରୀ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଅପିଲ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ

ସେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଚୟନ ପ୍ୟାନେଲର ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ବିଷୟରେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ନୁହଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଚୟନ ପ୍ୟାନେଲର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏହି ସମୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ନାହିଁ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବା ସମୟରେ, ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆମେ ଏହି ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ । ଏହି ମାମଲାର ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଉତ୍ତରଦାତା, କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କୁ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ, ଯାହାର ପରିମାଣ ଆମେ 30, 000 ଟଙ୍କା ବୋଲି ଆକଳନ କରୁଛୁ ।

ଟି. ଏନ. ଏ.

ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
 କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।